

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 7 Δεκεμβρίου 2017
(OR. en)

15506/17

EMPL 606
SOC 795
DIGIT 276
EDUC 447
PENS 8
FISC 352
GENDER 43

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Με ημερομηνία: 7 Δεκεμβρίου 2017

Αποδέκτης: Αντιπροσωπίες

αριθ. προηγ. εγγρ.: 14954/17

Θέμα: Συμπεράσματα του Συμβουλίου για το μέλλον της εργασίας: ηλεκτρονικές διευκολύνσεις (7 Δεκεμβρίου 2017)

Επισυνάπτονται στο Παράρτημα για τις αντιπροσωπίες τα συμπεράσματα του Συμβουλίου για το μέλλον της εργασίας: ηλεκτρονικές διευκολύνσεις, που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο κατά την 3583η σύνοδό του στις 7 Δεκεμβρίου 2017.

**Το μέλλον της εργασίας: ηλεκτρονικές διευκολύνσεις
Συμπεράσματα του Συμβουλίου**

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ΤΑ ΕΞΗΣ:

1. Υπό το φως των τεχνολογικών εξελίξεων, μεταξύ των οποίων η αυτοματοποίηση, η ψηφιοποίηση, η παγκοσμιοποίηση, οι δημογραφικές αλλαγές και η διεθνής μετανάστευση, οι αλλαγές στην αγορά εργασίας και την απασχόληση υπήρξαν ραγδαίες, επηρεάζοντας τη φύση, την ποιότητα και την παραγωγικότητα της εργασίας. Σε αυτό το πλαίσιο, ο κόσμος της εργασίας μεταβάλλεται και γίνεται πιο περίπλοκος. Ενώ ορισμένες θέσεις εργασίας μπορούν να αυτοματοποιηθούν με τη χρήση ρομπότ και τεχνητής νοημοσύνης, άλλες θέσεις εργασίας και άλλα καθήκοντα μεταβάλλονται και δημιουργούνται νέες μορφές εργασίας, ενώ ορισμένες μορφές εργασίας παραμένουν ίδιες.
2. Οι παραδοσιακές σχέσεις απασχόλησης συμπληρώνονται ή αντικαθίστανται από νέες, μη τυπικές και περισσότερο ευέλικτες μορφές απασχόλησης, όπως η εργασία που παρέχεται μέσω ψηφιακών πλατφορμών στο πλαίσιο οικονομίας βάσει ανάθεσης καθήκοντος, αλλά και μέσω διαφόρων μορφών αυτοαπασχόλησης. Οι αλλαγές αυτές δημιουργούν νέες ευκαιρίες συμμετοχής στην αγορά εργασίας, αλλά μπορούν επίσης να έχουν και αρνητικές επιπτώσεις στις συνθήκες εργασίας και την προστασία των εργαζομένων, ενώ επίσης μπορεί να αυξήσουν την επισφαλή απασχόληση. Αυτό εγείρει ερωτήματα σχετικά με τις μορφές εργασίας που είναι αποδεκτές και τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να διασφαλιστούν η ποιότητα της εργασίας και η κοινωνική προστασία για όλους τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως της μορφής απασχόλησης.
3. Ο ψηφιακός μετασχηματισμός και οι νέοι τρόποι εργασίας έθεσαν νέες απαιτήσεις ως προς τα είδη των δεξιοτήτων και των ικανοτήτων που απαιτούνται στην αγορά εργασίας. Οι ψηφιακές ικανότητες και οι εγκάρσιες δεξιότητες είναι απαραίτητες προκειμένου να μπορέσουν οι άνθρωποι να προσαρμοστούν στις μελλοντικές θέσεις εργασίας: οι νέες μορφές εργασίας απαιτούν καλές ικανότητες λήψης αποφάσεων· οι αλλαγές στα μοντέλα σταδιοδρομίας ενισχύουν την ανάγκη για διαρκή μάθηση· για τις νέες τεχνολογίες απαιτούνται νέα σύνολα δεξιοτήτων, περιλαμβανομένων ψηφιακών και γνωστικών δεξιοτήτων. Ταυτόχρονα, οι αλλαγές στη φύση των σχέσεων απασχόλησης θέτουν προκλήσεις στον υφιστάμενο ρόλο των εργαζομένων, των εργοδοτών και των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων όσον αφορά την ανάπτυξη δεξιοτήτων. Επιπλέον, στα υφιστάμενα συστήματα ανάπτυξης δεξιοτήτων πρέπει ακόμη να διερευνηθούν τρόποι έγκαιρης προσαρμογής στις απαιτήσεις για νέες δεξιότητες.

4. Το θέμα του μέλλοντος της εργασίας έχει ήδη οδηγήσει σε γόνιμο διάλογο σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Τον Σεπτέμβριο του 2017 πραγματοποιήθηκαν η διάσκεψη υψηλού επιπέδου με θέμα το μέλλον της εργασίας και η ψηφιακή σύνοδος κορυφής του Τάλιν, υπό την εσθονική Προεδρία. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, η Επιτροπή Απασχόλησης και η Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας, ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης και η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας ασχολούνται επίσης με το θέμα του μέλλοντος της εργασίας.
5. Στον μεταβαλλόμενο κόσμο της εργασίας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη μέλη και οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να καινοτομούν και να διερευνούν νέους τρόπους διαχείρισης της απασχόλησης, της κοινωνικής προστασίας και της ανάπτυξης δεξιοτήτων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη δρομολογήσει αρκετές πρωτοβουλίες πολιτικής σχετικά με τα επόμενα βήματα για μια κοινωνική Ευρώπη. Το 2016, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε ένα Νέο Θεματολόγιο Δεξιοτήτων για την Ευρώπη και μια Ευρωπαϊκή Ατζέντα για τη Συνεργατική Οικονομία. Τον Απρίλιο του 2017, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότεινε τον Ευρωπαϊκό Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων, στον οποίο εκθέτει πληθώρα βασικών αρχών και δικαιωμάτων προς υποστήριξη δίκαιων και εύρυθμων αγορών εργασίας και συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας. Με τις προτεινόμενες αρχές επιδιώκεται η αντιμετώπιση των αλλαγών στον κόσμο της εργασίας και στην κοινωνία που χαρακτηρίζουν την κοινωνική οικονομία της αγοράς στον 21ο αιώνα.

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ

ΟΡΟΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

6. Η παραδοσιακή σχέση απασχόλησης βασίζεται σε σύμβαση αορίστου χρόνου, πλήρους απασχόλησης και απευθείας συμφωνίας με έναν μόνο εργοδότη. Ωστόσο, πρόσφατες εκτιμήσεις δείχνουν μια ολοένα και πιο ασαφή διάκριση μεταξύ εργοδοτών και μισθωτών με σχέση εξαρτημένης εργασίας ως αποτέλεσμα της ψηφιοποίησης, της ανάπτυξης της οικονομίας πλατφορμών και των αναδυόμενων νέων μορφών απασχόλησης. Οι αλλαγές στα μοντέλα απασχόλησης επηρεάζουν την ισορροπία των αρμοδιοτήτων μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων και, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι αρμοδιότητες των εργαζομένων όσον αφορά τις συνθήκες εργασίας τους ενδέχεται να αυξηθούν, για παράδειγμα σε θέματα υγείας και ασφάλειας στην εργασία και ωραρίου εργασίας. Ανεξαρτήτως των αλλαγών στα μοντέλα απασχόλησης, πρέπει να διασφαλιστούν αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας για όλους.

7. Ο επαγγελματικός βίος παρατείνεται, διαφοροποιείται περισσότερο και εμφανίζει περισσότερη κινητικότητα. Οι πολιτικές απασχόλησης και οι κοινωνικές πολιτικές πρέπει επίσης να προσαρμοστούν στη νέα πραγματικότητα, προκειμένου να συνδράμουν στην προσαρμογή των οργανισμών, τη μεγαλύτερη ανθεκτικότητα των ατόμων και την αποτελεσματικότερη στήριξη και παρότρυνση όσων βιώνουν εργασιακή μετάβαση. Τα κράτη μέλη πρέπει να διευκολύνουν την επαγγελματική και τη γεωγραφική κινητικότητα, καθώς επίσης να προσεγγίσουν και να στηρίζουν τους πλέον απομακρυσμένους από την αγορά εργασίας. Οι δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης μπορούν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στη διευκόλυνση των μεταβάσεων εντός της αγοράς εργασίας.
8. Καθώς οι παραδοσιακοί τρόποι εργασίας συνδυάζονται με νέες μορφές απασχόλησης, τα κράτη μέλη και οι κοινωνικοί εταίροι θα πρέπει να ενστερνιστούν τις ευκαιρίες που δημιουργούνται από τις αλλαγές στον κόσμο της εργασίας και, παράλληλα, να παρέχουν αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας για την προστασία των εργαζομένων και να εξασφαλίζουν ίσες ευκαιρίες για όλους όσον αφορά τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας. Αυτές οι ευκαιρίες δίνουν επίσης τη δυνατότητα στους γονείς και σε άλλα άτομα επιφορτισμένα με τη φροντίδα άλλων, να εξισορροπούν καλύτερα τον εργασιακό και τον οικογενειακό τους βίο.
9. Στον νέο εργασιακό κόσμο, εξακολουθούν να επιβεβαιώνονται παραδοσιακές ανισότητες, μεταξύ άλλων υπό μορφή διαχωρισμού των φύλων στην αγορά εργασίας. Η εντατικοποίηση των προσπαθειών να γεφυρωθεί το χάσμα μεταξύ των φύλων και να δοθεί σε γυναίκες και άνδρες η δυνατότητα να επωφελούνται από αυτές τις νέες ευκαιρίες περισσότερο ισάριθμα, αλλά και η προώθηση της πολυμορφίας και των ίσων ευκαιριών για όλες τις μειονεκτούσες ομάδες, μεταξύ άλλων μέσω της κοινωνικής οικονομίας, θα μπορούσαν να δημιουργήσουν νέες δυνατότητες για τα άτομα, τους οργανισμούς, την οικονομία και την κοινωνία γενικότερα.
10. Ένα βασικό στοιχείο της Ευρώπης είναι ο κοινωνικός διάλογος. Οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι, με τους αντίστοιχους εκπροσώπους τους, είναι οι πλέον ενδεδειγμένοι για να αντιμετωπίσουν θέματα που σχετίζονται με την απασχόληση. Οι ισχυροί κοινωνικοί εταίροι και ο ουσιαστικός κοινωνικός διάλογος σε όλα τα επίπεδα είναι απαραίτητα στοιχεία για τη διαμόρφωση ενός δίκαιου και ισότιμου εργασιακού μέλλοντος. Στον νέο εργασιακό κόσμο, οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να βρουν τρόπους για να εξασφαλιστεί ότι όλοι οι οικονομικά ενεργοί πολίτες που εργάζονται υπό διάφορες μορφές απασχόλησης εξακολουθούν να εκπροσωπούνται δεόντως και ότι η γνώμη τους συνεκτιμάται μέσω του κοινωνικού διαλόγου.

11. Τα συστήματα κοινωνικής προστασίας ήταν ανέκαθεν ζωτικό μέρος της Κοινωνικής Ευρώπης. Οι νέες μορφές απασχόλησης καθιστούν αναγκαία τη διατήρηση ή την αύξηση των επιπέδων κοινωνικής προστασίας μας, προκειμένου να παρέχεται επαρκής προστασία έναντι κοινωνικών κινδύνων.
12. Τα συστήματα κοινωνικής προστασίας των κρατών μελών θα πρέπει να συνεκτιμούν τα νέα μοντέλα απασχόλησης, περιλαμβανομένης της περίπτωσης των ατόμων που μετακινούνται συχνά μεταξύ διαφορετικών μορφών απασχόλησης. Στο πλαίσιο αυτό, τα κεκτημένα δικαιώματα κοινωνικής προστασίας πρέπει να διαφυλάσσονται σε περίπτωση μετάβασης μεταξύ διαφορετικών καθεστώτων απασχόλησης, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές. Τα συστήματα κοινωνικής προστασίας πρέπει να διαμορφωθούν βάσει των δυνατοτήτων εισφοράς και των αναγκών προστασίας των διαφόρων μορφών απασχόλησης. Οι αλλαγές στα συστήματα κοινωνικής προστασίας πρέπει να γίνονται σύμφωνα με τις εθνικές αρμοδιότητες, λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές συνθήκες και με σεβασμό στον ρόλο και την αυτονομία των κοινωνικών εταίρων.
13. Η φορολόγηση της εργασίας παραμένει βασική πηγή εσόδων για τα συστήματα κοινωνικής προστασίας. Ωστόσο, νέες μορφές απασχόλησης και επιχειρηματικότητας καθιστούν ασαφή τη διάκριση μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου, που ήταν η βάση για τα συστήματα εισφορών/παροχών. Ενόψει των μελλοντικών εξελίξεων στην αγορά εργασίας, ιδίως της εμφάνισης διαφορετικών μορφών απασχόλησης, ο σημερινός συνδυασμός φορολόγησης της εργασίας και άλλων πόρων ενδεχομένως να πρέπει να εξεταστεί ώστε να διασφαλίζεται η επαρκής χρηματοδότηση των συστημάτων κοινωνικής προστασίας.
14. Η τεχνολογική ανάπτυξη στον τομέα της πληροφόρησης και της επικοινωνίας παρέχει στις κυβερνήσεις αποτελεσματικά εργαλεία για καινοτόμο διαχείριση των συστημάτων εισφορών/παροχών. Ηλεκτρονικές λύσεις θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την αντιμετώπιση της άτυπης οικονομίας, την προδραστική παροχή επιδομάτων και δημόσιων υπηρεσιών στους πολίτες και τη στήριξη της παροχής κοινωνικής προστασίας.

15. Είναι δύσκολο να προβλεφθούν οι μελλοντικές ανάγκες σε δεξιότητες και η διάρκεια ζωής των δεξιοτήτων ενδέχεται να συρρικνωθεί λόγω των ραγδαίων τεχνολογικών αλλαγών. Οι έξυπνες επενδύσεις σε δεξιότητες, καθοδηγούμενες από την υφιστάμενη ζήτηση και τις αναδυόμενες τάσεις, είναι απαραίτητες για να στηριχθούν η απασχολησιμότητα των εργαζομένων, η πλήρης συμμετοχή γυναικών και ανδρών στην αγορά εργασίας, η ενσωμάτωση των νομίμως διαμενόντων νεοαφιχθέντων υπηκόων τρίτων χωρών με σεβασμό στις εθνικές αρμοδιότητες που κατοχυρώνονται στις Συνθήκες και οι αλλαγές στην οικονομία. Κυβερνήσεις, εργοδότες και εργαζόμενοι πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για προγραμματισμό δραστηριοτήτων ανανέωσης και αναβάθμισης δεξιοτήτων.
16. Οι κυβερνήσεις πρέπει να δημιουργήσουν επαρκείς συνθήκες για την παιδεία της συμμετοχής στη διά βίου μάθηση και την περαιτέρω εκπαίδευση. Οι κυβερνήσεις και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα θα πρέπει να συνεργαστούν στενά με τις επιχειρήσεις και τους κοινωνικούς εταίρους, προκειμένου να διασφαλίζουν ότι η εκπαίδευση όχι μόνο ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, αλλά και παρέχει στους σπουδαστές τις γενικές δεξιότητες που απαιτούνται για να συμμετέχουν πλήρως στην κοινωνία και να αποκτήσουν νέες δεξιότητες αργότερα κατά τη σταδιοδρομία τους (ήτοι να μάθουν πώς να μαθαίνουν). Οι εργοδότες θα πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στην τόνωση και την καλύτερη αξιοποίηση των δεξιοτήτων του προσωπικού τους αν θέλουν να παραμείνουν ανταγωνιστικοί. Λαμβάνοντας υπόψη τις αλλαγές στα μοντέλα απασχόλησης, πρέπει να διασφαλίζεται ότι όλοι οι εργαζόμενοι μπορούν να συμμετέχουν αποτελεσματικά σε μέτρα που αποσκοπούν στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων τους καθ' όλον τον εργασιακό τους βίο. Οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι θα πρέπει από κοινού να δημιουργούν εργασιακά περιβάλλοντα στα οποία η διαρκής ανάπτυξη δεξιοτήτων, μέσω της τυπικής και της άτυπης μάθησης, είναι φυσικό μέρος της εργασίας. Η μάθηση στον χώρο εργασίας είναι ένα καλό παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο μπορούν να συνδυαστούν οι αμοιβαίες ανάγκες του εργοδότη και των μελλοντικών υπαλλήλων. Από τους εργαζόμενους θα αναμένεται επίσης να αναλαμβάνουν περισσότερες ευθύνες για να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους.
17. Ένα σημαντικό μέρος του ευρωπαϊκού πληθυσμού εξακολουθεί να παρουσιάζει χαμηλά επίπεδα βασικών δεξιοτήτων, όπως οι δεξιότητες ανάγνωσης και γραφής, οι αριθμητικές και οι ψηφιακές δεξιότητες, υπονομεύοντας την απασχολησιμότητά του. Για την αντιμετώπιση του κενού δεξιοτήτων, είναι επείγουσα ανάγκη να αυξηθεί η συμμετοχή στη διά βίου μάθηση, ιδίως των ατόμων που είναι πιο πιθανό να επηρεαστούν αρνητικά από τη μεταβαλλόμενη ζήτηση σε δεξιότητες. Η βελτίωση των βασικών δεξιοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των ψηφιακών δεξιοτήτων, πρέπει να αποτελεί απαραίτητο στοιχείο της διά βίου μάθησης, προκειμένου να αποτρέπεται ο περαιτέρω αποκλεισμός από την απασχόληση και την κοινωνία και να προάγεται η μετάβαση στην αγορά εργασίας.

18. Η παροχή προσβάσιμων, οικονομικά προσιτών και ευέλικτων ευκαιριών μάθησης θα πρέπει να αυξηθεί, για παράδειγμα, διευκολύνοντας την πρόσβαση στη μάθηση, βελτιώνοντας την επικύρωση και την αναγνώριση της μη τυπικής και της άτυπης μάθησης, αυξάνοντας τις διαρθρωμένες σε ενότητες μορφές εκπαίδευσης –επίσης μέσω της χρήσης διαδικτυακών εργαλείων– και αναγνωρίζοντας τις αποκτηθείσες δεξιότητες. Προς τούτο πρέπει να υπάρχει κατάλληλη προσέγγιση και καθοδήγηση, προκειμένου να παροτρυνθούν οι επιχειρήσεις και τα άτομα να συμμετέχουν.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΛΕΙ,

σε στενή συνεργασία και σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους:

19. Τα κράτη μέλη, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τους κοινωνικούς εταίρους να αναγνωρίσουν την εμφάνιση νέων μορφών απασχόλησης, διασφαλίζοντας παράλληλα αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, επαρκή κοινωνική προστασία και ίσες ευκαιρίες για όλους και βρίσκοντας τρόπους να περιορίσουν τις πιθανές αρνητικές συνέπειες της μεταβαλλόμενης αγοράς εργασίας κυρίως στα ευάλωτα άτομα. Οι ευκαιρίες που προκύπτουν από τις τεχνολογικές εξελίξεις θα πρέπει να διερευνηθούν, προκειμένου να διευρυνθεί η ενεργός συμμετοχή και να καταπολεμηθούν οι διακρίσεις και ο αποκλεισμός στην αγορά εργασίας. Σχέσεις απασχόλησης που οδηγούν σε επισφαλείς συνθήκες εργασίας θα πρέπει να αποτρέπονται, μεταξύ άλλων αντιμετωπίζοντας την κατάχρηση των άτυπων συμβάσεων.
20. Τα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβουν υπόψη τις μεταβαλλόμενες μορφές απασχόλησης κατά τη διαμόρφωση και την εφαρμογή των πολιτικών απασχόλησης –επίσης για την ασφάλεια και την υγεία στον χώρο εργασίας, την εκπαίδευση και την κατάρτιση– και των κοινωνικών πολιτικών. Στο πλαίσιο αυτό, να εντείνουν τις προσπάθειες να ενισχύσουν την ισότητα των φύλων σε αυτές τις πολιτικές –επίσης όσον αφορά την ανάπτυξη δεξιοτήτων– και στα υποκείμενα συστήματα κοινωνικής προστασίας.
21. Τα κράτη μέλη, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές, τους κοινωνικούς εταίρους να διερευνήσουν τους καλύτερους τρόπους υποστήριξης και καθοδήγησης των ατόμων κατά τη μετάβαση από μια θέση εργασίας ή μορφή απασχόλησης σε άλλη. Ειδικότερα, θα πρέπει να παρέχεται ένα ολοκληρωμένο και διεξοδικό σύστημα στήριξης, που θα συνδυάζει τη δραστηριοποίηση και την εισοδηματική στήριξη, καθώς και πρόσβαση σε βοηθητικές υπηρεσίες που περιλαμβάνουν ευκαιρίες εκπαίδευσης, κατάρτισης και διά βίου μάθησης.
22. Τα κράτη μέλη να συνεχίσουν να διασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο κοινωνικής προστασίας σε όλες τις μορφές απασχόλησης, καθιστώντας παράλληλα την εργασία ανταποδοτική, και να προσαρμόζουν, όταν χρειάζεται, τα συστήματα κοινωνικής προστασίας ώστε να καλύπτονται οι νέες μορφές απασχόλησης, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές.

23. Τα κράτη μέλη και οι κοινωνικοί εταίροι, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική και σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να αναπτύξουν περαιτέρω τους μηχανισμούς πρόβλεψης δεξιοτήτων προκειμένου να προβλέπουν την ανάδυση νέων θέσεων εργασίας και αλλαγών στις υπάρχουσες θέσεις εργασίας και να εφαρμόζουν τις δέουσες πολιτικές επένδυσης στις κατάλληλες δεξιότητες.
24. Τα κράτη μέλη να καταστήσουν τα συστήματα διά βίου μάθησης περισσότερο προσβάσιμα και ευέλικτα, παροτρύνοντας παράλληλα τους εργοδότες και τα άτομα να επενδύσουν στη μάθηση. Μεταξύ άλλων, θα πρέπει να εξεταστούν λύσεις για την υποστήριξη της κατάρτισης, οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται διά βίου, ανεξαρτήτως του καθεστώτος απασχόλησης, όπως προσωπικοί λογαριασμοί μάθησης. Θα πρέπει να θεσπισθούν και να διευρυνθούν μηχανισμοί αναγνώρισης της μη τυπικής και της άτυπης μάθησης στην αγορά εργασίας.
25. Τα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές, τους κοινωνικούς εταίρους να εντείνουν τη συνεργασία τους ανταλλάσσοντας πληροφορίες και βέλτιστες πρακτικές σχετικά με το μέλλον της εργασίας. Τα κράτη μέλη, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές, τους κοινωνικούς εταίρους να χρησιμοποιήσουν υφιστάμενα εργαλεία ή να δημιουργήσουν ή να αναβαθμίσουν εργαλεία για τη διαχείριση των πολιτικών απασχόλησης, κοινωνικής προστασίας και ανάπτυξης δεξιοτήτων με καινοτόμο τρόπο. Μέσω της αμοιβαίας μάθησης μπορεί να δημιουργηθεί μια εργαλειοθήκη περιέχουσα ποικιλία ηλεκτρονικών λύσεων που καθιστούν τα συστήματα πολιτικής ευπροσάρμοστα σε μια διαρκώς μεταβαλλόμενη αγορά εργασίας.
26. Τους κοινωνικούς εταίρους σε επίπεδο ΕΕ και κρατών μελών, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές, να ενημερώνουν τους συμμετέχοντες στην αγορά εργασίας σχετικά με τα πιθανά οφέλη και τους πιθανούς κινδύνους από τις αναδυόμενες μορφές απασχόλησης.
27. Τους κοινωνικούς εταίρους, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές, να εντοπίσουν τρόπους που να διασφαλίζουν ότι όσοι ασκούν οικονομική δραστηριότητα υπό νέες μορφές απασχόλησης εκπροσωπούνται δεόντως και ότι η άποψή τους λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου.

Παραπομπές

- **Eurofound** (2017), «Non-standard forms of employment: Recent trends and future prospects» (Μη τυπικές μορφές απασχόλησης: πρόσφατες τάσεις και μελλοντικές προοπτικές), ενημερωτικό έγγραφο για τη διάσκεψη της εσθονικής Προεδρίας με τίτλο «Future of Work: Making It e-Easy» (Το μέλλον της εργασίας: ηλεκτρονικές διευκολύνσεις), 13-14 Σεπτεμβρίου 2017.
- **Eurofound** (2015), «New forms of employment» (Νέες μορφές απασχόλησης), Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Λουξεμβούργο.
- **Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή EESC** (2017), Διερευνητική γνωμοδότηση με τίτλο «Ρόλος και προοπτικές των κοινωνικών εταίρων και άλλων οργανώσεων της κοινωνίας πολιτών στο πλαίσιο των νέων μορφών εργασίας».
- **Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή** (2017), Διερευνητική γνωμοδότηση με τίτλο «Παροχή και ανάπτυξη δεξιοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των ψηφιακών, στο πλαίσιο των νέων μορφών εργασίας: νέες πολιτικές και μεταβαλλόμενοι ρόλοι και ευθύνες».
- **ΟΟΣΑ** (2016), «Innovating Education and Educating for Innovation: The Power of Digital Technologies and Skills» (Καινοτομία στην εκπαίδευση και εκπαίδευση για την καινοτομία – Η δύναμη των ψηφιακών τεχνολογιών και δεξιοτήτων), Εκδόσεις ΟΟΣΑ, Παρίσι.
- Ετήσια έκθεση της **Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας** (2017)